

ning af Modsætning mellem Standpunktet i Partimødet den Gang og det, vi have indtaget nu.

Endnu en Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem paastod meget kuriøst, at hvis vi gennemførte dette Lønningslovsforslag, vilde Officererne sige: Nu have vi vort paa det tørre, og saa hastede det ikke med, hvorledes det vil gaa med Organisationsloven, med Ordningen af vort Forsvar i det hele taget. Hvordan kan det ærede Medlem mene, at en saadan Tale kan blive tagen for gode Varer? Den kan ikke blive tagen for gode Varer i dette Ting og sikkert heller ikke ude i Landet. Thi hvem skal afgøre, om vi skulle have en ny Forsvarsordning her, og hvorledes den skal være? Mon det er Officererne? Det er ikke Officererne i Forsvarskommissionen, og det er endnu mindre de Officerer, som ikke ere i Forsvarskommissionen. I første Række er det Forsvarskommissionen, men der maa vi huske, at Forsvarskommissionen er sammensat paa den Maade, at der er valgt 9 af hvert Ting, og disse to Gange 9 ere stemmeberettigede, de 4 andre Medlemmer ere raadgivende, men ikke stemmeberettigede. Det ærede Medlems Udtalelser i den Retning ere en ganske mærkelig Tale. Det vidner om, hvor smaat beventd det er for de Herrer, naar de skulle lede deres Argumenter mod Forslaget op.

Men da Klokkeren nærmer sig 4, henstiller jeg til den højtærede Formand, da det ikke er muligt for mig at komme til Ende med mit Foredrag inden Kl. 4, om jeg ikke maa faa Lov til at afbryde her, inden jeg henvender mig til det ærede Medlem for Assens.

Formanden: Jeg skal da afbryde Mødet, som fortsættes i Aften Kl. 8.

Mødet afbrudt Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Formanden: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) har Ordet for at fortsætte sit i Eftermiddagsmødet afbrudte Foredrag.

Anders Nielsen: Naar det ærede Medlem for Assens (Berntsen) tager Ordet og henvender sig til mig, har han for Vane at anlægge en vis uvillig Tone, det er ligesom han faar Bersærkergang, der kan være Fægtning, Udfald og Fremstød i det. Jeg ved ikke hvorfor, der maa jo være noget hos mig, der ikke behager ham. Bare jeg vidste, hvad det var, saa skulde jeg tage Hensyn dertil for den venskabelige Omgang. Skyld. Ved Finanslovens 1ste Behandling søgte jeg at undgaa Disput med det ærede Medlem. Hovedgrunden dertil var den, at det var til ingen Nytte. Det ærede Medlem fremførte Ting af den Art, at det ikke fremmede Forstaaelsen, hverken i den ene eller den anden Henseende, og som jeg derfor ikke fandt Anledning til at imødegaa. Der var Fristelse for mig til at tage fat paa hans Definition af Ordet tvetydig, den var saa kostelig, at en Disput derom kunde være underholdende, maaske, men jeg fandt det ikke nyttigt. Ikke desto mindre fandt det ærede Medlem fra sin Side det passende, da han den sidste Aften havde Ordet og omtalte min Ytring om Forholdet mellem Venstrereformpartiet og det forhandlede Venstre, som de kalde sig paa ny, at slynge Ordet „bessermachen“ imod mig. Det var under det onde Lune, som det ærede Medlem er behersket af, naar jeg er indenfor hans Synsvidde i Debatten. Lige saadan i Gaar. Det var mindre Ordene, som vi nu kunne læse dem i Rigsdagstidenden, der gjorde Indtryk af, at det ærede Medlem var i daarligt Lune, skønt ogsaa Ordene bære Vidne derom, men det var mindre selve Ordene end det Tonefald og den Gestus, hvormed disse Ord bleve understregede. Naar det ærede Medlem talte om Klogskab og Forudseenhed, var det visselig ikke for at sige mig Behageligheder, alt andet. Nu maa det ærede Medlem ikke tro, at det generer mig personlig, jeg er saa nogenlunde vant til grov Konfekt, grovere end den, som det ærede Medlem kommer med, men jeg